RECHTSPRAAK

Loonvordering in kort geding wordt in hoger beroep toegekend. Werkgeefster heeft ten onrechte een loonstop toegepast.

Feiten

Werkneemster heeft in eerste aanleg gevorderd VANAD Contact Centers Nederland B.V. (hierna: VANAD) te veroordelen tot betaling van het salaris van € 1.345,04 bruto per maand vermeerderd met vakantiebijslag en emolumenten vanaf 20 juni 2024, omdat zij van mening is dat de door VANAD opgelegde loonstop niet op een juiste manier is aangekondigd, daarom niet kan worden toegepast en het loon daarom met terugwerkende kracht moet worden betaald. Tijdens de zitting heeft VANAD benadrukt dat de betaling van het loon is stopgezet omdat werkneemster zich niet houdt aan haar re-integratieverplichtingen. De kantonrechter heeft geoordeeld dat VANAD de loonstop terecht heeft opgelegd (zie AR 2025-0255). Werkneemster is vervolgens in hoger beroep gegaan. In hoger beroep gaat het alleen nog om de periode 21 juni tot 2 oktober 2024. Bij tussenbeschikking d.d. 21 oktober 2025 is zij in de gelegenheid gesteld een deskundigenbericht van het UWV in te brengen. Dit heeft werkneemster gedaan. In dit deskundigenbericht is het UWV tot de conclusie gekomen dat de re-integratie-inspanningen van werkneemster voldoende zijn geweest.

Oordeel

Het hof oordeelt als volgt. Het hof stelt vast dat de ‘conclusie’ van het UWV over de re-integratie-inspanningen van werkneemster niet is gemotiveerd. In het deskundigenoordeel is op geen enkele wijze inzichtelijk gemaakt op welke gronden het UWV tot zijn conclusie is gekomen dat de re-integratie-inspanningen van werkneemster als voldoende moeten worden aangemerkt. Het hof acht het deskundigenoordeel daarom onbruikbaar. Het is nu aan het hof om op basis van de overige beschikbare stukken een knoop door te hakken in dit kort geding. Het voorlopig oordeel van het hof is dat de loonvordering terecht is. Werkneemster heeft na het advies van de bedrijfsarts – die een voorzichtige opbouw van uren adviseerde – een second opinion aangevraagd. De bedrijfsarts die deze second opinion moest geven, kon zich niet verenigen met het eerder gegeven advies. De second opinion berust op een onderzoek en is van een uitgebreide motivering voorzien. De bedrijfsarts heeft inzichtelijk gemaakt op basis van welke informatie en welke gedachtegang hij zijn conclusie heeft getrokken. Hij heeft op basis van medische informatie (verwijzing huisarts en start behandeling GGZ) onderbouwd dat de aard en omvang van de klachten van werkneemster, die hij aanmerkt als forse spanningsklachten, in de periode juni-juli-augustus 2024 zijn toegenomen en wijst op de moeizame arbeidsverhoudingen. Volgens hem verkeerde werkneemster in de fase van controleverlies en vergde de richtlijn psychische problemen in

die periode een beperking van contacten waarbij werkneemster vanaf 9 juli 2024 niet in staat was een begin te maken met stapsgewijze werkhervatting. VANAD heeft daartegenover enkel verwezen naar het standpunt van de eerste bedrijfsarts. Dit is onvoldoende. Het hof kent de loonvordering toe, met een wettelijke verhoging van 20%.

Instantie: Gerechtshof Den Haag
Datum uitspraak: 27-10-2026
ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2026:3135
Zaaknummer: 200.348.419/01
Rechters: M.T. Nijhuis, R.J.F. Thiessen en A.C.M. Kuypers
Advocaten: V.G. Baran en I. Visscher
Wetsartikelen: 7:629 BW, 7:629a BW en 7:625 BW